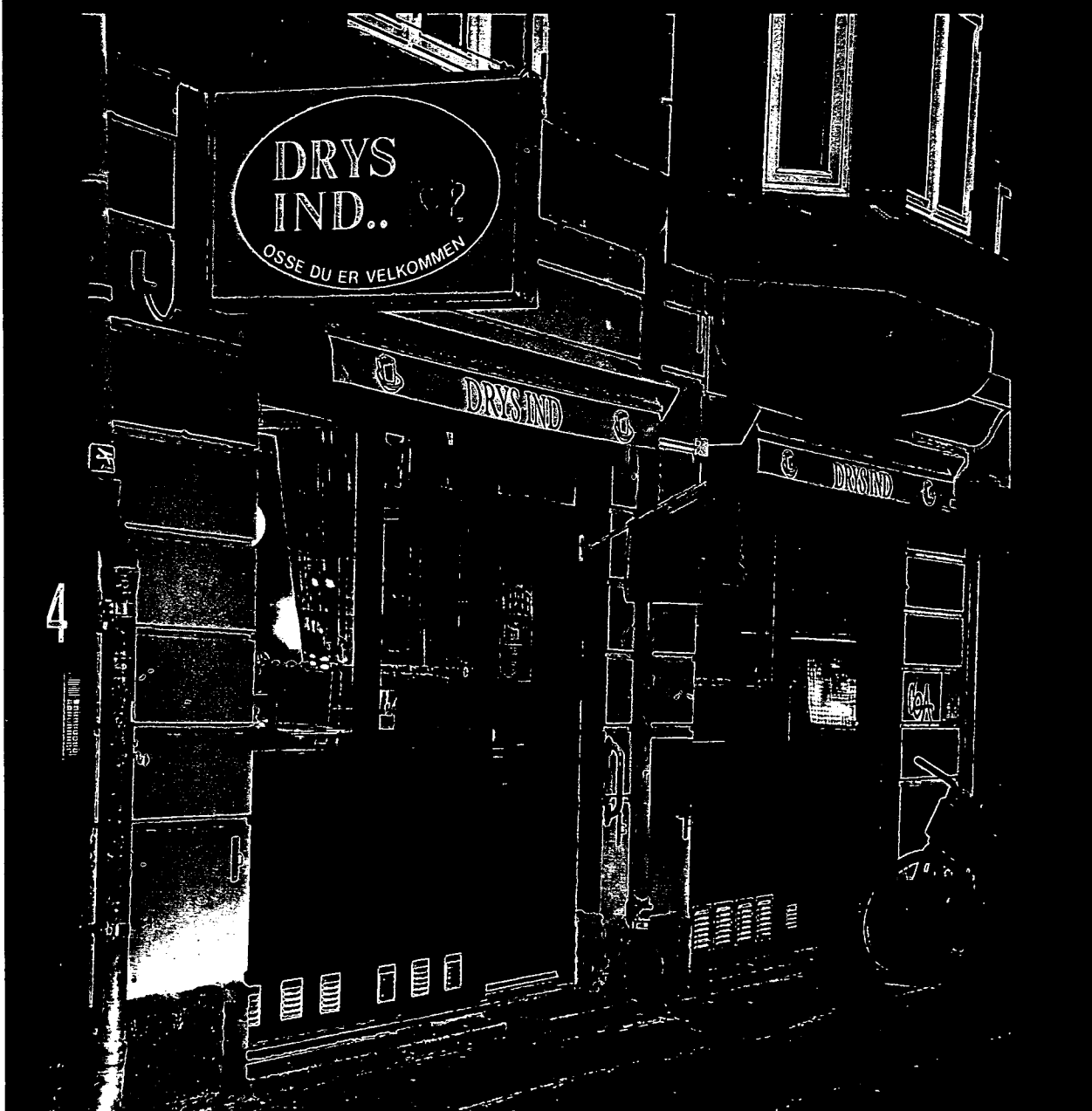

1984 - 2009

ET VÆRESTED GENNEM 25 ÅR

NÆSTEKÆRLIGHED NYTTER NOGET!

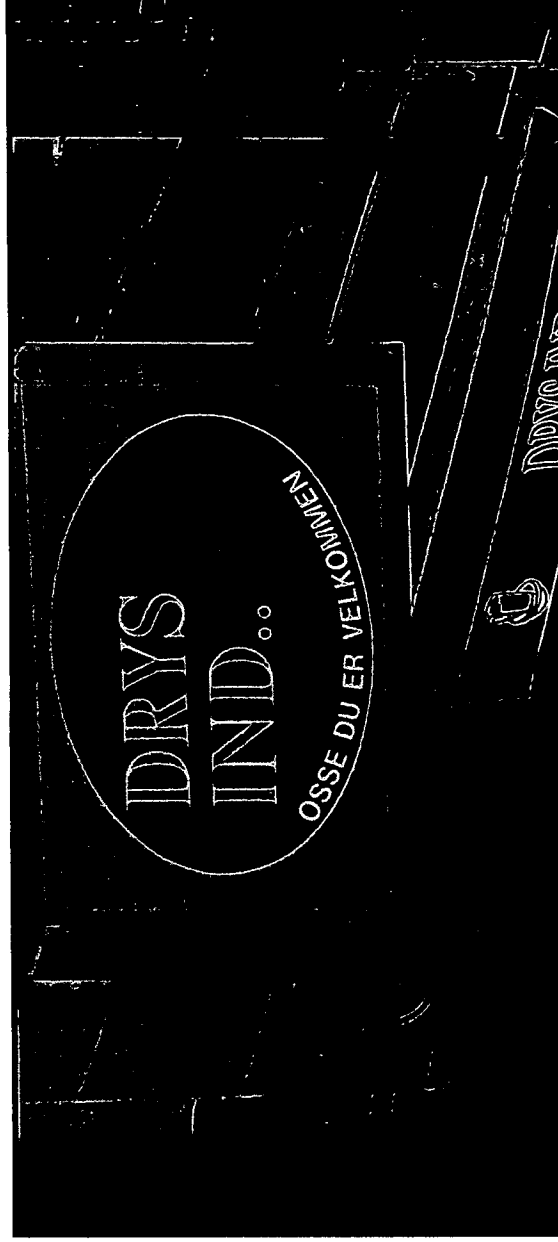
"Der må findes en vej ud af ensomheden – også uden alkohol"! Det var med denne korte, grundlæggende sætning, at Karen Margrethe og jeg gik i gang et års tid før, DRY5 IND blev en realitet. Vi fik os ret hurtigt sporet ind på vejen, for vi indså, at vi i virkeligheden bare kunne hente det bedste af det bedste fra værtshusmiljøerne. Næmlig det at have et sted at mødes, et sted man bliver genkendt, et sted hvor der er tid til en snak og hvor der oveni købet også bliver holdt øje med dig på den gode måde. Det er ikke ligegyldigt, om du kommer eller ej.

Dette indhold ville vi have med hen i vores nye sted. Et sted man bare kunne være og sådan bare ... drysse ind, helt uforpligtende, og så ville vi erstatte øl og snaps med kaffe og brød. Ja, og vi skulle gerne være mange frivillige, så der altid kunne være tid til det allervigtigste, nemlig at samtale og blive lyttet til. Formålet skulle være, at hjælpe det enkelte menneske til at finde nyt livsmod og øget livsværdi.

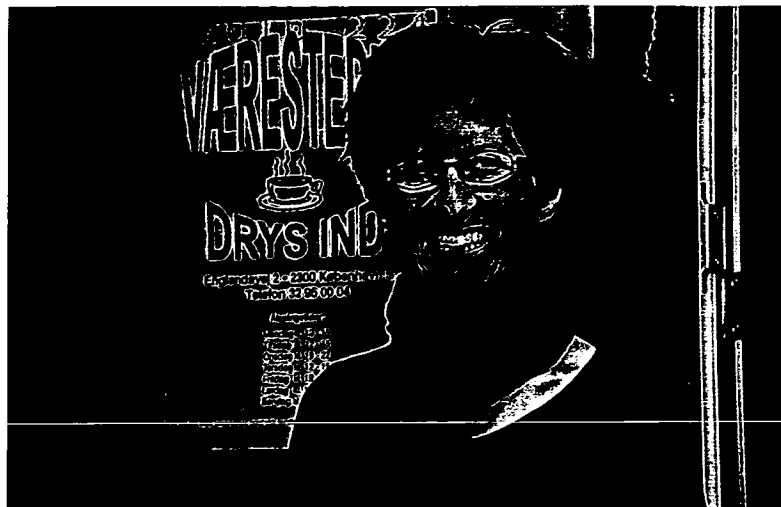
Sådan gik det til, at vejen blev et VÆRESTED og navnet blev DRY5 IND.

Hovedingredienserne har været de samme gennem alle 25 år: Drys ind i værestedet til kaffe, brød og samtale.

En dame fortalte mig engang: "Ensomhed er når jeg ikke kan holde mig selv ud længere"! Mennesker kan blive syge af ensomhed. DRY5 IND har nu gennem 25 år fungeret som en vej ud af ensomheden, og har dermed haft en forebyggende, og ganske ofte også en helbredende

SOF

Irma Tonnesen, bestyrelsesformand

effekt på legeme og sjæl. Når vi mennesker bliver set, hørt og møder næstekærlighed, ja, så sker der det, at selvværdsfølelsen vokser. Ofte vokser den så meget, at der bliver overskud til et andet medmenneske og på denne måde blomstrer næstekærligheden og fællesskabet i DRYS IND. Dét i sig selv er en jubilæumsgave, vi alle – der har vores gang i DRYS IND - kan smage på. Og så er den langtidsvirkende!

Gennem årene er der blevet drukket mange, mange kopper kaffe, der er spist uanede mængder af brød. Og samtalen på kryds og tværs har dannet grundlaget for et nyt fællesskab i det enkelte menneskes liv. Der var og er stadigvæk en vej ud af ensomheden.

Jeg har gennem alle årene erfaret, at næstekærligheden virkelig nytter noget. Derfor har det også været muligt, at stå igennem de mange vanskelige år, hvor DRYS IND gang på gang var tæt på lukning grundet manglende økonomiske midler.

Mit håb og store ønske er, at DRYS IND også i fremtiden kan være en vej ud af ensomheden. Et sted, hvor mennesker med vidt forskellig baggrund kan mødes til kaffe, brød og samtale. Et sted, hvor ensomme mennesker kan finde nyt livsmod og hvor selve livet igen kan få værdi.

DRYS IND – et værested gennem 25 år

1. udgave i 2009

Tekst: Journalist Søren Peder Sørensen

Layout: Christina Daugaard. Trykt hos Tarm Bogtryk A/S. Oplag 1000

Forsidebillede: Mads Smedman.

Kilder:

Rapport over værestedet DRYS IND – der udfylder tomrummet mellem systemerne! Karin Elbæk og Birthe Kelleman. 1989.

Udstødte og sårbare. Kirsten Just Jeppesen, Merete Watt Boolsen, Hanne Nielsen.

Socialforskningsinstituttet 1992.

DRYS IND – et værested gennem 10 år. 1994

Årsberetninger 1984-2008

Udklip fra blade og aviser 1984-2008

Interviews med brugere, frivillige, daglig ledelse og bestyrelse marts og april 2009

1984-1988

EN VEJ UD AF ENSOMHEDEN

Den 29. juni 1984 åbnede værestedet DRY5 IND i Hallandsgade 3 tæt ved Amagerbrogade. Bag initiativet stod de to nyuddannede diakoner og plejehjemsassistenter Irma Tonnesen og Karen Margrethe Rossen. Tanken om at gøre noget for ensomme mennesker, havde optaget dem helt tilbage i studietiden på Diakonskolen på Filadelfia i Dianalund. Da de begge i begyndelsen af 1980'erne bosatte sig på Amager, begyndte ideen at tage form. Fra deres arbejde som plejehjemsassistenter og fra deres kontakter med præster og kordegne ved Nathanael og Sundby kirker blev det klart for dem, at ensommes behov for et sted at mødes under uformelle former var stort.

"Vi var rundt og snuse på forskellige værtshuse, for at se, hvad vi kunne hente af inspiration fra disse miljøer. I sommeren 1983 lejede vi et sommerhus på Falster, for at få talt konkret om vores ideer og om, hvad stedet skulle hedde. DRY5 IND var meget jysk inspireret, for derfra kendte vi begge

to til det at "drysse ind" hos hinanden, uforpligtende, og alligevel velkommen", fortæller Irma Tonnesen.

De gik i gang med at søge midler. Det var lettere sagt end gjort, for når de søgte, fik de afslag, fordi de ingen lokale havde. Og når de fandt et passende

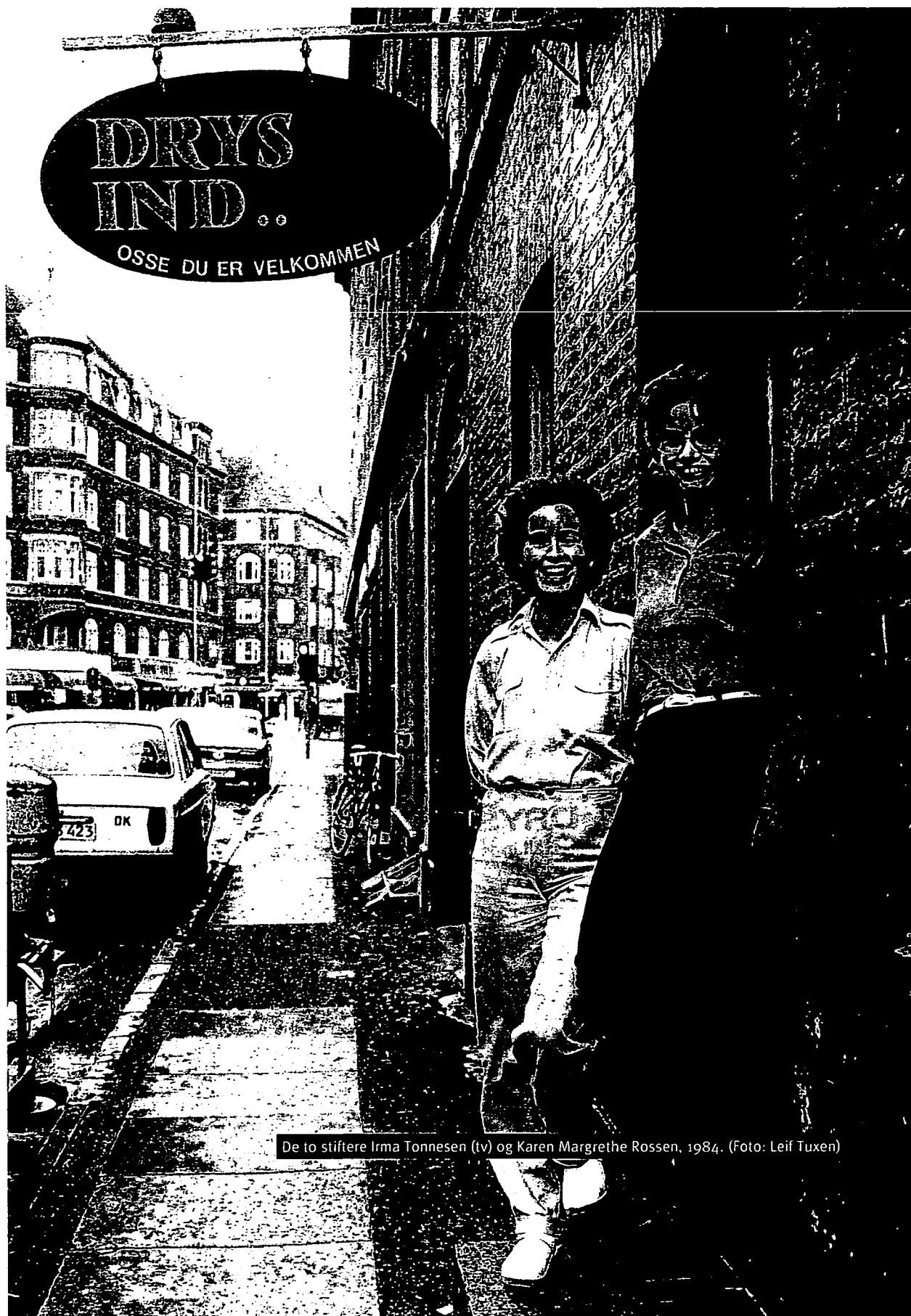
lokale, kunne de ikke leje, fordi de ingen penge havde. Tonnesen & Rossen var dog ikke sådan at vippe af pinden. Da de fandt et velegnet lokale i et nedlagt møntvaskeri i Hallandsgade i foråret 1984, slog de til og lejede lokalerne. De håbede så, at Københavns Kommune ville bevilge pengene til huslejen.

"Nu havde vi lokalerne. Så kunne vi bedre søge pengene. I tiden der- efter ringede jeg regelmæssigt til Københavns Kommune for at høre, hvordan det gik med ansøgningen. Jamen, de skulle da lige have tid til at behandle den. Til sidst blev de vist så træt af mine opringninger, at de meddelte, at vi kunne få penge til et års husleje", siger Irma Tonnesen.

"Det er rart at have et sted, hvor man kan hygge sig og snakke med andre. Her kan man sige, hvad man har på hjerte. Er der noget, som er svært, kan man tale med andre om det og få hjælp. DRY5 IND er mit andet hjem. Og så er det betryggende, at Ella ringer, hvis man har været væk nogen tid".

Paul Anker, 78 år. Enkemand.
Bruger siden 2004

De to stiftere Irma Tonnesen (tv) og Karen Margrethe Rossen, 1984. (Foto: Leif Tuxen)

MANGE DRYSSER IND OG UD

Ideen var at skabe et alternativt sted til de mange værtshuse i kvarteret og til de fire grå vægge derhjemme. DRYS IND, lå midt i et område præget af gamle etageejendomme med mange utidssvarende lejligheder, hvor det at bo alene var det mest almindelige.

Værestedet udgjorde 54 kvadratmeter fordelt på to stuer, et køkken og et toilet. Det var, som det blev udtrykt "noget gammelt skidt, men meget hyggeligt alligevel." Alt var baseret på frivillig arbejdskraft, så driftsudgifterne kunne begrænses til selve huslejen og lys og varme. Det første år var budgettet på 36.000 kroner. Kaffe og the og brød blev finansieret ved, at de besøgende lagde nogle mønter og mindst tre kroner i Rasmus Klump sparebøssen.

DRYS IND var baseret på nogle få og klare regler om, at man kunne komme som man var. Der var ingen registrering. Ingen skulle være tvunget til at deltage i noget som helst. Og for de frivillige var det et vigtigt princip, at enhver besøgende, der trådte ind ad døren, fik en personlig modtagelse.

Efter en stiltfærdig start steg besøgstallet i efteråret og vinteren 1984/85, så man efter det første år kunne notere et besøgstal på 3500. Alene i maj 1985 kom der 400 besøgende.

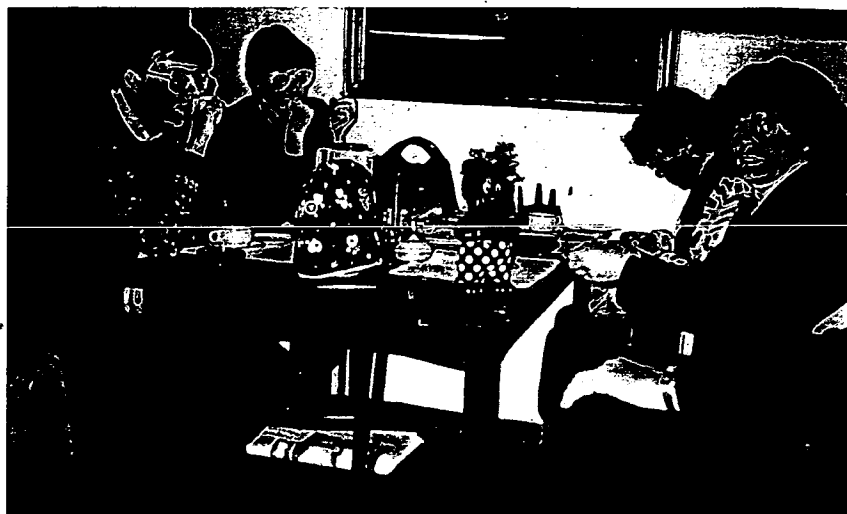
På socialcentre og apoteker, på Skt. Hans og alkoholambulatoriet på Forchammersvej blev der lagt brochurer frem, hvor man blev budt velkommen "uanset højde, bredde, vægt, udseende osv." Senere fulgte et oplysningsark "En vej ud af ensomheden?", som blev udsendt via kommunens omsorgsafdeling. Det blev fulgt op af to spørgsmål i arkets undertekst "Føler du dig ensom? Er du én af mange, der sjældent taler med et medlemmeske?"

EN NY ARBEJDSFORM

"Kontaktcentre eller værestederne er en relativ ny arbejdsform (siden 1980) i Københavns kirkeliv", skrev generalsekretæren i De samvirkende Menighedsplejer, Paul Honoré, i en støtteerklæring for DRYS IND i juli 1985. Han fortsatte:

"Den har vist sig væsentlig og velfungerende og har haft en evne til at føre mennesker ind i naturlige arbejdsfællesskaber, hvor de kan spille sammen med de evner, hver enkelt besidder", skrev han.

DRYS IND's ønske om på frivillig basis at skabe et værested for bydelens ensomme mennesker med henblik på sociale netværk og aktiviteter med personlig udfoldelse var udtryk for nytænkning. Den faldt også godt i tråd med den borgerlige Schlüter-regerings ønske om at styrke det frivillige sociale arbejde. Politisk var der i disse år kommet fokus på at inddrage borgerne, arbejdspladserne og de frivillige organisationer i løsningen af de sociale opgaver.

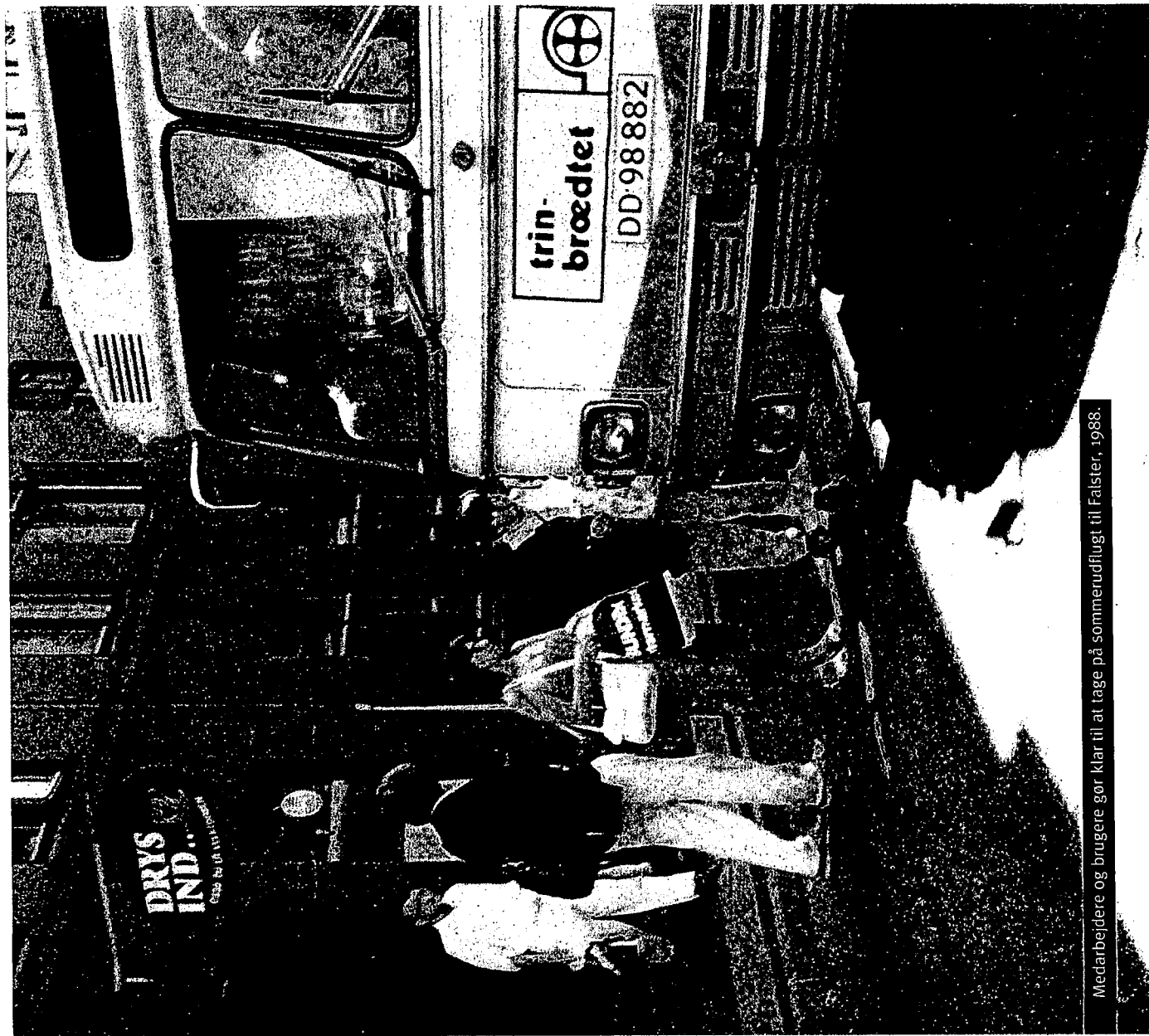

Besøgende og sparebøssen Rasmus Klump, hvori man lagde mindst

tre kroner i kaffepenge, 1985.

Værestedet blev oprettet i
et tidligere møntvaskeri
i Hallandsgade, 1984.

Medarbejdere og brugere gør klar til at tage på sommerudflugt til Falster, 1988.

1988-1994

UDFYLDER ET TOMRUM MELLEM SYSTEMERNE

I 1987 oprettede socialminister Mimi Jacobsen fra Centrum Demokraterne (CD) den første målrettede pulje for støtte til socialt udsatte grupper. De blev kaldt for Fattigdomsmidlerne, som senere fik navneforandring til PUF, puljen til støtte for frivilligt socialt arbejde.

I december 1987 fik DRYS IND bevilget et årligt tilskud på 185.000 kroner til støtte for arbejdet med at nå ud til de mest ressourcefattige i samfundet.

Det var mange penge på én gang, og tilskuddet fik stor betydning for værestedets fremtidige

virke. Irma Tonnesen blev ansat som fuldtidsleder, DRYS IND kunne holde åbent alle ugens dage.

Sideløbende med lederarbejdet blev Irma Tonnesen ansat til at lave opsøgende arbejde i Sundbyområdet, på Christianshavn og på Islands Brygge.

Målgruppen for det opsøgende arbejde var de mest ressourcevage, angste, isolerede og ensomme, altså en gruppe, som ikke selv ville være i stand til at opsøge værestedet.

I de følgende år skete der en mærkbar stigning i besøgstallet, fra 5400 i 1987 til 7753 i 1992. En stigning på over 30 procent på bare fem år.

Som årsag angav DRYS IND den øgede ensomhed, som voksede i takt med, at flere og flere blev skubbet ud af arbejdsmarkedet. Men det høje besøgstal var også udtryk for, at de besøgende værdsatte stedet og de frivillige medarbejdere, som altid stod parate med en kop kaffe. Endelig spillede det en rolle, at det kunne holde åbent alle ugens dage, så man ikke behøvede at gå forgæves hverken på hverdage eller i weekenden.

”Jeg kommer her hver tirsdag og torsdag. Om tirsdagen er der foredrag og diskussioner, og om torsdagen synger vi. Før kendte jeg ikke så mange, her lærer man nogen at kende. Det at sidde ved et bord og tale sammen, det har hjulpet mig til at være sammen med flere mennesker på én gang.”

Henny Ibsen, 79 år.
Enke. Bruger siden 2007

RAPPORTEN OM DRY5 IND

I 1989 foretog to socialrådgivere, Karin Elbæk og Birthe Kellerman, en spørgeskemaundersøgelse blandt de besøgende. Samme år skrev og udgav de med støtte fra Socialministeriet en publikation "Rapport over værestedet "DRYS IND".

Ifølge den udfyldte værestedet et tomrum mellem systemerne, fordi disse ikke var gearret til at tage sig af sky mennesker, der krævede tid og tålmodighed.

"De er som individer synlige for læger, psykiatere og præster, men usynlige for socialforvaltninger, da de ikke henvender sig. Læger og psykiatere må ofte skønne, at gentagne indlæggelser er for drastiske indgreb, og derfor ikke hjælper i det lange løb, og at en anden form for hjælp derfor er nødvendig. Her kommer DRY5 IND og det opsøgende arbejde ind i billedet. Tidsperspektivet for denne gruppe mennesker er langt", hed det.

De besøgende blev i rapporten beskrevet som ensomme i alderen over 20 år. Deres udviklingsforløb, der havde ført til ensomhed, var vidt forskellige, men symptomet ensomhed havde de til fælles.

Samtidig noterede forfatterne, at den største del af gruppen af brugere ikke følte sig tiltrukket af andre tilbud i den sociale sektor, f.eks. dagcentre for almindelige pensionister eller tilbuddene til alkoholikere.

Rapporten konkluderede, at der var en klar tendens til, at de besøgende, efter at de var begyndt at komme i DRY5 IND, havde nedsat deres medicinforbrug og at antallet af besøg hos praktiserende læge og psykiater samt indlæggelse på psykiatriske afdelinger var blevet færre.

SÅRBARE MEN IKKE UDSØDTE

Rapporten skabte opmærksomhed om DRY5 IND. Værestedet blev opsøgt af studiesteder, af delegationer fra andre byer og endda fra udlandet, der overvejede at starte noget tilsvarende. DRY5 IND var blevet en slags model for de nye og mange væresteder, som i disse år skød op i København og rundt om i landet.

I 1992 kom Socialforskningsinstituttets rapport "Udstødte og Sårbare", hvor de tre forskere Kirsten Just Jeppesen, Merete Watt Boolsen og Hanne Nielsen beskrev de landsdækkende erfaringer fra 119 forsøgs- og udviklingsprojekter. I den sammenhæng blev værestedet i Hallandsgade fremhævet som eksempel på et sted, der bidrog til at reducere ensomme menneskers isolation og passivitet.

Rapporten påpegede, at værestedet ikke stilede bevidst mod resultater, hvor brugerne skulle presses ind i en eller anden behandlingsmodel, samt at det udførte en forebyggende indsats, idet brugernes

Den ugentlige diskussionsklub om tirsdagen, 1991.

Sangeftermiddag i DRYS IND
med Irma Tonnesen i forgrunden, 1989.

(Foto: Jan Olesen)

Dramatikholdet bag komedien om Digter Tusindfryd, som blandt andet blev opført i Nathanaels Menighedshus, 1990.

gik værestedet en usikker fremtid i møde. I december 1993 meddelte Socialministeriet, at 1994 blev det sidste år, hvor ministeriet kunne yde tilskud på 300.000 kroner. Fra 1995 ville man halvere beløbet til 150.000 kroner.

Det var ikke på grund af surhed eller utilfredshed med DRYS IND, men fordi ministeriet mente, at Københavns Kommune måtte på banen og betale regningen, for det var dens borgere, som det angik.

Bestyrelsesformanden Irma Tonnesen optog i begyndelsen af 1994 kontakt med embedsmændene på Københavns Rådhus. Men hun blev mødt med ringe forståelse.

1994-2001

PENGENE KOMMER IKKE BARE

"Et af netværkets fineste masker".

Sådan skrev den socialdemokratiske socialborgmester Winnie Larsen Jensen i jubilæumsskriftet i anledning af værestedets 10 års fødselsdag i 1994. Hun omtalte stedet som båret af "et stort engagement og den åbne og hjertevarme atmosfære".

Men ingen borgmester dukkede op ved jubilæumsreceptionen den 29. juni 1994, og hun sendte heller ikke nogen stedfortræder. Det varslede ilde, og det var med bange anelser, at Irma Tonnesen efter jubilæet kontaktede Københavns Rådhus. Her fik hun at vide, at kommunen ikke ville imødekomme værestedets ansøgning om økonomisk støtte. Afslaget var på vej med posten.

"Nu har vi kun Vorherre og Ekstra Bladet tilbage", lød det opgivende fra et bestyrelsesmedlem.

Socialministeriet ville halvere sin bevilling fra 300.000 kroner til 150.000 kroner. Københavns Kommune ville ikke hjælpe, og det kostede i omegnen af en halv million kroner at drive værestedet. Situationen var kritisk. Irma Tonnesen var vred over kommunens afslag. Hvis der ikke var væresteder som DRYs IND, ville endnu flere havne på de psykiatriske afdelinger, og det ville komme til at koste Københavns Kommune dyrt, argumenterede hun.

I medierne kom socialborgmesteren til at antyde, at værestedet kunne have søgt en særlig boligsocial pulje, for så ville chancerne for støtte have været større, end når det bare havde søgt om kommunalt tilskud. Men hvorfor havde kommunen så ikke rådgivet DRYs IND om det?

Det undrede sognepræsten ved Simon Peters Kirke på Amager, Tove Fergo, der var medlem af Københavns Borgerrepræsentation for Venstre. Hun kunne ikke forstå forvaltningens afslag, for Borgerrepræsentationen havde samme forår besluttet, at kommunen skulle gøre en særlig indsats i belastede boligområder som f.eks. kvarteret omkring Hallandsgade, blandt andet ved at oprette væresteder.

"Jeg er bange for, at modviljen skyldes, at det er et kirkeligt initiativ", udtalte Tove Fergo til Kristeligt Dagblad.

Det kunne Irma Tonnesen ikke afvise. Men hun opfattede det som et større problem, set med kommunens øjne, at DRYs IND's målgruppe var så bred, som den var. På en måde var det lettere at være være

De frivillige er en værdsat medarbejdergruppe.

Her ses to af dem, Nina og Hilda (th).

sted for grupper af stofmisbrugere, psykisk syge og alkoholikere, for dem var der puljer og mange penge til. En kontorchef fra magistratens 3. afdeling bekræftede den antagelse, da han på et spørgsmål fra en avis svarede:

"Det er da trist, at de må lukke, men vi har ikke mange penge i Københavns Kommune, og vi kan ikke støtte et værested, der ikke er målrettet enten for pensionister, psykisk syge eller andre grupper".

EN MYSTISK PAKKE FRA G. OLSEN

Sagen var kørt i hårdknude, men midt i ferietiden skete der noget overraskende.

Om morgenen fredag den 22. juli afleverede postbuddet en brun

 pakke på adressen hos præsteparret Tove og Peter Fergo på Amager. Pakken så mystisk ud og mistanken om, at den kunne indeholde en brevbombe, var nærliggende. Afsenderadressen "G. Olsen, Sandby, Østvest" bidrog ikke til at mindske mystikken.

Forsigtigt fik præsteparret baksset den brune pakke ud i haven, fik det yderste lag papir fjernet, og frem dukkede en chokoladeæske. Om den videre fremgangsmåde fortalte Tove Fergo til BT dagen efter:

"Til sidst tog min mand mod til sig, smed æsken højt op i luften, mens han skyndte sig i dækning. Da den ramte jorden, væltede det ud med gamle tyske D-mark og østrigske shilling-sedler. Mellem de mange penge lå en lille seddel "Venligst videregive til værestedet DRYs IND - tak".

Æsken indeholdt lidt over 100.000 danske kroner og episoden vakte opsigt i medierne, der skrev om "gaven, der kom som sendt fra himlen"- Omtalen efterlod det indtryk, at det lukningstruede værested nu var reddet. Men sådan forholdt det sig ikke. Den store pengegave med den anonyme afsender G. Olsen, som i øvrigt heller ikke senere gav sig til kende, blev en festlig parentes, men nogen økonomisk afklaring bragte den ikke.

Sommeren gik på hæld. Irma Tonnesen trippede for at få et møde med socialminister Yvonne Herløv Andersen (CD), men det kunne hun godt opgive, for midt i det hele udskrev statsminister Poul Nyrup Rasmussen (S) et folketingsvalg i september og al politisk aktivitet var indstillet i flere uger.

På grund af usikkerheden valgte den daglige leder Susanne Wachner at forlade DRYs IND for at søge nye udfordringer. Hendes afløser blev den 28-årige mensendieklærer Helle Skøt.

Efter folketingsvalget blev Yvonne Herløv Andersen afløst af Karen Jespersen (S) på posten som socialminister. Hun var valgt på Amager og havde som sin forgænger sympati for DRYs IND. I december 1994 gik Socialministeriet ind og ydede et tilskud på 200.000 kroner. Dette beløb samt gaver fra private, fonde og legater betød, at faren var drevet over. Værestedet var reddet et år frem.

Det kunne ikke fortsætte på den måde. Men Irma Tonnesen ville ikke give op. I sin årsberetning fra 1995 konstaterede hun:

"Pengene kommer ikke bare. Det kræver mange, mange ansøgninger, fordi ikke nær alle ansøgninger giver positivt resultat. Det kræver fantasi, aktivitet og engagement fra hvert bestyrelsesmedlem, at holde "gryden i kog", og det vil kræve endnu mere i de kommende år. Sådan er betingelserne for værestedsarbejde i 90'erne!"

MARERIDTET FORTSÆTTER

Det økonomiske mareridt fortsatte. I 1996 beskar Socialministeriet atter bevillingen under henvisning til, at Københavns Kommune skulle betale

Hundene må pænt vente udenfor. Skill i vinduet, 2009.

le. Atter afslog Københavns Kommune og ministeriet måtte træde til i sidste øjeblik. I december 1996 ydede Karen Jespersen et tilskud på 450.000 kroner af PUF-midlerne. Usikkerheden var skubbet et år frem.

Nu anbefalede ministeriets embedsmænd DRYS IND at søge læ under vingerne af en større organisation. Der blev også sendt en ansøgning og indledt en drøftelse med Kirkens Korshær. Men det blev ikke til mere, hvilket Irma Tonnesen på den ene side beklagede. Men hun var også lettet, for hun var bange for, at selvstændigheden skulle blive sat over styr.

Et andet af ministeriets råd var, at DRYS IND og andre væresteder søgte sammen og dannede en forening for derved at stå stærkere over for Københavns Kommune. Dette forslag kom på sigt til at få stor betydning. Med DRYS IND som primus motor blev der oprettet en forening af væresteder, og senere blev der nedsat et Kontaktudvalg til

 det frivillige sociale arbejde i Københavns Kommune med Irma Tonnesen som medlem. Hun stillede sin lid til, at Københavns Kommune ville opgive sin modstand, når den nye servicelov trådte i kraft 1. juli 1998. For den forpligtede kommuner og amter til at yde økonomisk tilskud til det frivillige sociale arbejde, og der fulgte oven i købet penge med fra staten.

Hun fik i den sammenhæng gennemført, at værestederne fik en særskilt status, når kommunen skulle fordele paragraf 18 midlerne.

12 TIMER FRA LUKNING

Men problemerne var langt fra en løsning. Hertil kom, at DRY5 IND i begyndelsen af 1998 blev ramt af en ulykke, som overgik alle tidligere kriser. Værestedet var mindre end 12 timer fra en lukning, da det blev afsløret, at én af værestedets betroede frivillige, der var både bestyrelsesmedlem og regnskabsfører, havde begået bedrageri. I løbet af 1997 havde hun ved hjælp af falske fuldmagter tømt værestedets konto i Amagerbanken for 272.517 kroner. Økonomisk slap DRY5 IND for at lide tab, da banken efter nogen tid erkendte sit medansvar og erstattede pengene. Men det ændrede ikke ved, at bedrageriet havde ramt DRY5 IND som et lammende chok.

"Personligt kan jeg sige, at 1998 har været helt uden sidestykke. I de 15 år DRY5 IND har eksisteret, har 1998 været det absolut værste år, at sidde som formand. Jeg ønsker ikke for nogen, at blive udsat for det, DRY5 IND her har været udsat for", sagde Irma Tonnesen i sin årsberetning.

ANKER-PRISEN

Der var dog lyspunkter at spore.

I september 1997 trådte Ella Ramsdal Pedersen til som daglig leder. Hun havde været ansat som værestedsmedarbejder siden marts 1996 og med hende faldt der ro over huset og blandt brugerne. En god stemning smittede af på besøgstallet, der steg fra 6253 i 1993 til 7837 i 2000. 1600 flere besøgende på syv år svarende til en stigning på 20 procent.

De frivillige oplevede, at de gjorde en forskel. De besøgende flyttede sig, fra at være inaktive, deprimerede og humørforladte, til at blive mere aktive og initiativlystne. I 1996 fik de deres egen husavis "Dryssen" og i 1997 blev der oprettet et brugerråd, der fungerede som talerør i forhold til bestyrelsen og den daglige leder.

Der begyndte at dukke flere gaver op, og flere af dem kom fra fonde og legater, som man slet ikke havde søgt. Stedet fik en del positiv presseomtale i både de lokale og landsdækkende medier, hvor de frivillige og brugerne fortalte om deres fristed. "Hurra for værested".

Tidligere statsminister Anker Jørgensen på besøg.

her sammen med daglig leder Ella R. Pedersen, 2000.

2000 under overskriften
"Tragisk, rigtig tragisk":

"Det fungerer fint.
Behovet er der, og
besøgstallet vokser år for
år. Pengene skulle være
kommet fra de såkaldte
paragraf 115 midler, som
er penge,
Socialministeriet har bedt
kommunerne om at dele
ud til frivilligt socialt
arbejde. OK, der er to på
lønningslisten i DRYS
IND. Ja, men der er cirka
34 frivilligt arbejdende.
Er det så for meget for-
langt, at enten embeds-
mænd eller politikere
tager de kreative penne
frem og finder pengene
et andet sted? Nej, slet
ikke."

Mediernes omtale og
protester fra bydelen
bidrog til at sætte skub i
sagerne inde på rådhu-
set. I december 2000
vedtog Familie- og
Arbejdsmarkedsudvalget
en ekstra bevilling på
50.000 kroner til at dække værestedets underskud. Bevillingen blev
fulgt op af en udtalelse fra socialborgmester Winnie Larsen-Jensen,
hvor hun udtrykte håb om, at kommunen fremover kunne lave en afta-
le med DRYS IND om et fast beløb til arbejdet. Videre sagde hun til
Amager Bladet:

"Det er uholdbart, at værestedet, som gør så meget godt for byde-
lens ensomme, voksne mennesker, skal leve et så usikkert liv".

Det var i sandhed nye toner fra Københavns Rådhus og fra den
socialborgmester, som seks år tidligere havde omtalt DRYS IND som
"et af netværkets fineste masker".

FOREDRAG I 2000

Præst **Niels Johansen** fortalte om sit for-
fatterskab

Fahmy Almajid som akut stand in for
Naser Khader

Tove Nielsen: Når betrækket bliver slidt
og Fra politibetjent til forfatter

Villy Søvnald: Den nye socialreform

Naser Khader: Ære og skam

Flemming Pless fortalte om sit arbejde
som præst

Anker Jørgensen fortalte om sit liv

Bodil Randklev fortalte om bydelsrådene
(apropos valget)

Pastor **Inger Lise Mikkelsen:**

Grevinde Danner fra vugge til grav

Socialminister **Henrik Dam Kristensen** på
besøg en onsdag aften

Og **Hjalmar** fortalte om Irland

Og **Lis** om Oman

Stort fremmøde og interesse for perso-
nen og emnet

Fra årsberetningen 2000

2001-2009

KUNSTEN ER AT BLIVE HVOR VI ER

Årsberetningen i 2001 afspejlede for første gang siden starten i 1984 en forsigtig optimisme med hensyn til økonomien. Formanden Irma Tonnesen udtrykte det på den måde, at "indtægterne har været over det forventede indtægtsniveau". Hun forklarede det med, at stat, amt, kommuner og menighedsråd var blevet mere positivt stemt over for værestedets arbejde, samt at der havde været flere private gavegivere. Optimismen fortsatte de følgende år. I 2002 hed det:

"Der har ikke tidligere været et år uden DRYSD IND har været dødsdømt, men blev reddet på målstregen. De situationer har skabt så stor usikkerhed og opgivenesshed blandt vores besøgende, at vort arbejde næsten har skullet opbygges fra o hver gang. Disse rædsler var vi

"At være frivillig er et godt alternativ til éns liv, især når man er enig. Det er ikke bare at yde hjælp, man får så meget igen. Her er et godt humør og man møder interessante mennesker, hvoraf mange er ensomme og har haft et svært liv. Ved at lytte til dem bliver man selv klogere på livet."

Hilda Nielsen, 83 år.
Frivillig siden 1985

fri for i 2002, og det har været en rigtig god fornemmelse for os alle." Det økonomiske "opsving" havde bidt sig fast. På den led blev jubilæumsfestlighederne i 2004 i anledning af 20 året noget helt særligt, for det var første gang, at værestedet blot nogenlunde kunne føle fast grund under fødderne.

"For os er det et jordskred at have fred i et par år, nu er vi endelig blevet accepteret som et ordentligt sted, der er værd at støtte", konstaterede Irma Tonnesen over for Amager Bladet.

Bag ordene om at være blevet accepteret lå det faktum, at Københavns Kommune efter mange års modvilje ændrede holdning og siden 2001 har ydet en årlig støtte på mellem 200.000 og 300.000 kroner. Yderligere kom der hjælp fra Tårnby Kommune og fra Københavns Amt samtidig med, at Socialministeriet (senere Velfærdsministeriet) fortsatte med at betale.

Medvirkende til den forbedrede økonomi var også, at bestyrelsen i

Flyttemarch fra Hallandsgade til Englandsvej den 30. september, 2005.

2000 nedsatte et fundraisingsudvalg, der skulle finde nye veje til tilskudsmuligheder. Dette arbejde medvirkede til bidrag fra et stigende antal legater og fonde samt fra værestedets nyoprettede støttekreds.

FLYTNINGEN TIL ENGLANDSVEJ

Den økonomiske stabilitet gav overskud til at tænke nyt og mere fremadrettet og til at se sig om efter noget andet at bo i.

Længe havde man været på udkig efter større og bedre lokaler end dem i Hallandsgade. Behovet havde været der fra starten og det havde været synligt siden 1993, hvor et rotteangreb havde forvoldt en del ødelæggelse i forbindelse med et knækket kloakrør.

I 2005 blev DRYs IND tilbudt en god og rummelig lejlighed på Englandsvej nr. 2 og efter diverse sonderinger slog bestyrelsen til. Mange frivillige hænder var i sving, og der blev knoklet og regeret i timerne op til indflytningen den 30. september 2005, som blev markeret ved en såkaldt flyttemarch, hvor brugerne og de frivillige i samlet flok gik fra Hallandsgade ad Amagerbrogade, til Englandsvej nr. 2.

Ikke alle brugere var lige trygge ved, at de skulle "skifte hjem". De frygtede, at de ikke kunne finde sig til rette på det nye sted. Men betænkelighederne blev snart gjort til skamme. Nok havde de fysiske rammer ændret sig, men DRYs IND var den samme.

NETVÆRKET

Antallet af brugere fortsatte med at stige. Faktisk steg besøgstallet med mere end 25 procent over tre år. Det var blevet mere accepteret "at gå på værested" og der var blevet en større åbenhed om det at støtte hinanden gennem uformelle sociale netværk.

"Der er ingen tvivl om, at DRYs IND er en vigtig "dagligstue" for mange mennesker, at det er et godt alternativ til et forlist familieliv, og at det er et godt fællesskab for mennesker, som måske helt har glemt, hvad et fællesskab er for noget", skrev en frivillig medarbejder Elisabeth Højlund, i en artikel i den lokale avis i december 2006.

For mange besøgende var og er værestedet en vigtig del af netværket og for nogle er det netværket. Mange af aktiviteterne er lig det, som man foretager sig inden for familien eller nærmeste vennekreds, for eksempel fødselsdagsammenkomster, en buket blomster ved sygdom, deltagelse i bisættelse med efterfølgende sammenkomst, hospitalsbesøg, diverse frokoster og middage.

I værestedet har der blandt brugerne altid været en overvægt af kvinder. Men i de senere år er der kommet flere mænd til, så hver tredje bruger i dag er en mand. Den udvikling skal ses på baggrund af, at mange mænd erfaringsmæssigt har svært ved at være udadvendt, når livet gør ondt, for eksempel i forbindelse med arbejdsløshed, skilsmisse, sygdom og dødsfald.

Daglig leder Ella Ramsdal Pedersen mener, at det stigende mandlige besøgstal hænger sammen med, at det er blevet mere legalt for mænd at tale om de problemer, som de har. De spejler sig i hinandens situation og er efter hendes opfattelse blevet mere åbne over for hinanden end for bare en generation siden.

"Når flere mænd på Amager finder herhen, tror jeg, at det hænger sammen med, at vi er blevet mere synlige og lokalt forankrede. De tænker, at vi kan lige gå ind og se, hvad det er. Nogle kommer og siger, at de gerne vil have en øl. Det, som vi kan tilbyde, er noget andet end samvær over en øl. De opdager så, at det samvær kan de godt bruge. Og de fortæller det til andre mænd, og det breder sig som ringe i vandet", siger hun og fortsætter:

Fra 20 års jubilæumsfestlighederne i 2004

Besøg i Tulles kolonihave, 2003.

DRYS IND's fødselsdag, 2008.

"Nogle kommer lige fra værtshuset. Andre går herfra til værtshuset. Det går begge veje. Men det giver en større rummelighed og en god atmosfære, at der er den blanding af mænd og kvinder, for vi har brug for hinanden."

FORANKRINGEN

Tiderne forandrer sig og nye politiske vinde blæser. I 2007 inviterede DRYs IND både socialborgmesteren og sundheds- og omsorgsboigme-steren til et uformelt møde. Og begge, Mikkel Warming (Enh.) og Mogens Lønborg (K), kom, ganske vist på hver sin dag, og de gav sig god tid til mødet med brugerne.

I oktober samme år modtog Ella Ramsdal Pedersen den ærefulde påskønnelsespris samt en check på 7500 kroner. I begrundelsen lød det fra bankrådsformand i Nordea, Nils Jørn Hahn:

"Du fungerer som et kært familiemedlem i forhold til brugerne og som en hjertelig og kompetent samarbejdspartner. Du holder styr på 30-40 frivillige og har åbent 365 dage om året."

Året efter, i december 2008 blev værestedet den første modtager af Amager Vest Lokaludvalgs "Skulderklappet" og en check på 94.450 kroner samt mange lovord over for værestedet. Igen blev det fremhævet, at stedets aktiviteter gør en forskel for mange mennesker på Amager.

FREMTIDEN

Den stabilitet, som har præget økonomien de senere år, har frigjort flere kræfter til at koncentrere sig om det egentlige, nemlig værestedsarbejdet.

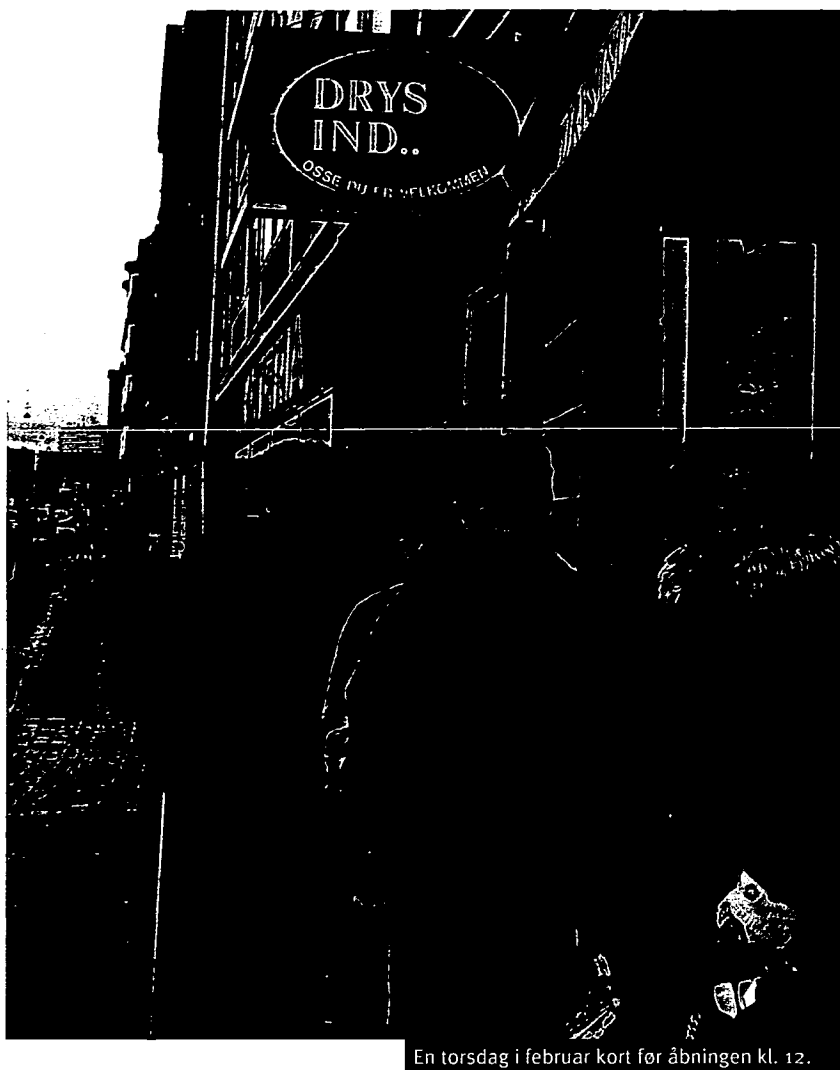
Det har blandt andet ført til Projekt Ældres Netværk, hvor man henvender sig til ældre ensomme amarkanere, som ikke har deres faste gang i DRYs IND. Det førte i 2008 til to velbesøgte heldagsudflugter til det sydlige Sjælland.

I forhold til det opsigende arbejde venter mange udfordringer. Blandt andet vil værestedet gerne bruge flere kræfter på de ensomme, som holder til på bænke, ved Sundby Kirke og specielt i Amager Centret, med henblik på samtale og at yde en bisidderfunktion. Man vil også gerne yde en indsats i forhold til indvandrerne i bydelen med henblik på at fremme integrationen.

Men DRYs IND har gennem årene lært, at der er opgaver, som må vente, indtil man har kræfter og penge til at løfte dem. For den vigtigste opgave er DRYs IND og at opretholde det alternative hjem, som det er for mange.

Tanken om, at man skal finde større lokaler er blevet luftet, for behovet er der, men den er blevet manet til jorden af brugerne, fordi man er bange for, at det skal gå ud over nærværet og følelsen af hjemlig hygge.

"Så kunsten er, som jeg ser det, at være der, hvor vi er, og blive der.

En torsdag i februar kort før åbningen kl. 12.

Til venstre ses Brugerrådets formand Paul Anker, 2009.

Men det betyder ikke, at arbejdet skal stå i stampe, der kan stadigvæk godt tages nye initiativer”, siger bestyrelsesformanden Irma Tonnesen, og fortsætter:

”Det vil være ulykkeligt, hvis vi blev nødt til at lukke DRYS IND, for det ville være det samme som at vende ryggen til mennesker, der har brug for dette sted.”

Den risiko synes ikke at være overhængende, men Irma Tonnesen har med 25 års erfaring som bestyrelsesformand lært at udtale sig forsigtigt om økonomien. For det har aldrig været let at være et lille selv-ejende værested, der hvert år er afhængige af penge fra private og offentlige bidragsydere.

Af samme grund kunne bestyrelsesformanden på årsmødet i marts 2009 oplyse, at DRYS IND på baggrund af finanskrisen og usikkerheden om bankers overlevelse har valgt at sprede sin lille kapital over tre banker. Sådan for en sikkerheds skyld.

25 ÅRS JUBILAR OG

I 25 år har DRYs IND's grønne skilt med kaffekoppen og det røde hjerte lyst op med invitationen "Osse du er velkommen". I de første år tog 3500 besøgende imod indbydelsen. 25 år senere var besøgstallet på 12.743, eller knap fire gange så mange. Tørre tal illustrerer en rivende udvikling. Over 25 år er årsbudgettet vokset fra 36.000 kroner til 1,3 millioner kroner (2008)

DRYs IND var blandt de første, der etablerede sig. Senere kom mange flere til, men dengang, tilbage i 1984, var der ikke så mange andre, udover et værested på Sct. Hans Torv, som senere måtte lukke. Derfor kan DRYs IND i dag kalde sig for landets ældste selvejende værested for voksne. Hvordan kunne det ske?

DE FRIVILLIGE

Årsberetninger og presseudklip gennem 25 år vidner om, at afgørende for stedets trivsel har været den store indsats, som de frivillige medarbejdere har ydet. De har været omdrejningspunktet i værestedets historie.

Konstant har de udgjort et antal på mellem 30 og 40 frivillige, med forskellige aldre, uddannelser og baggrunde. Blandt dem er unge og ældre, studerende og efterlønnere, og de udfører mange forskellige funktioner.

I 1999 blev antallet af frivillighedstimer gjort op til 2940 timer om året, svarende til en 1,5 tids fuldtidsstilling. Ofte er det blevet fremhævet, at de frivillige udfører en indsats med en stor forebyggende værdi, fordi de er lyttende, omsorgsfulde og tålmodige, samtidig med, at de selv bliver rig på oplevelser.

BYDELEN OG MEDIERNE

Den lokale forankring har været en anden måde at overleve på. Bydelen og ikke mindst den lokale avis Amager Bladet har taget aktiv del i værestedets mange op- og nedture, og hver gang har opbakningen været der. Det hører også med i billedet, at DRYs IND har været bevidst om at bruge pressen både ved glædelige og sørgelige begivenheder. Det kom klart til udtryk ved 20 års jubilæet i 2004, hvor bestyrelsesformanden rettede en direkte tak til pressen med følgende ord:

"Jeg vil utvetydigt sige, at uden jer var DRYs IND her ikke i dag. Hver gang vi har været lukningstruede, har vi kunnet lade tårerne dryppe ned over jeres mikrofoner og aviser. Tro det om I vil, men det har været hver gang, pengene er kommet fra nær og fjern."

ÆLDSTE VÆRESTED

EN GENNEMGÅENDE PERSON

Om Irma Tonnesen skrev Amager Bladet, at "hun er en pige lige ud ad landevejen, der er ikke nogen fine dikkedarer ved hende. Og sådan synes hun også, at de fleste af brugerne i DRYS IND er."

Citatet beskriver meget godt den synlige rolle, som hun har spillet gennem alle årene, som medstifter og bestyrelsesformand. Hun startede DRYS IND sammen med Karen Margrethe Rossen og de to var i de første år værestedets gennemgående personer. Siden bosatte veninden sig i Jylland, mens Irma Tonnesen fortsatte som formand og som den, der tegner DRYS IND på årsmøderne og over for myndighederne og pressen. Alt sammen som frivillig medarbejder. Med en utrættelig energi og stort engagement har hun stået som en vigtig garant, også når tingene brændte på og hun måtte arbejde i døgndrift.

Således opsummeret har vigtige faktorer til at sikre værestedets overlevelse været de frivillige og deres store personlige indsats, den lokale forankring i bydelen og en god pressedækning samt en gennemgående person, der har stået for kontinuitet og stabilitet gennem alle årene.

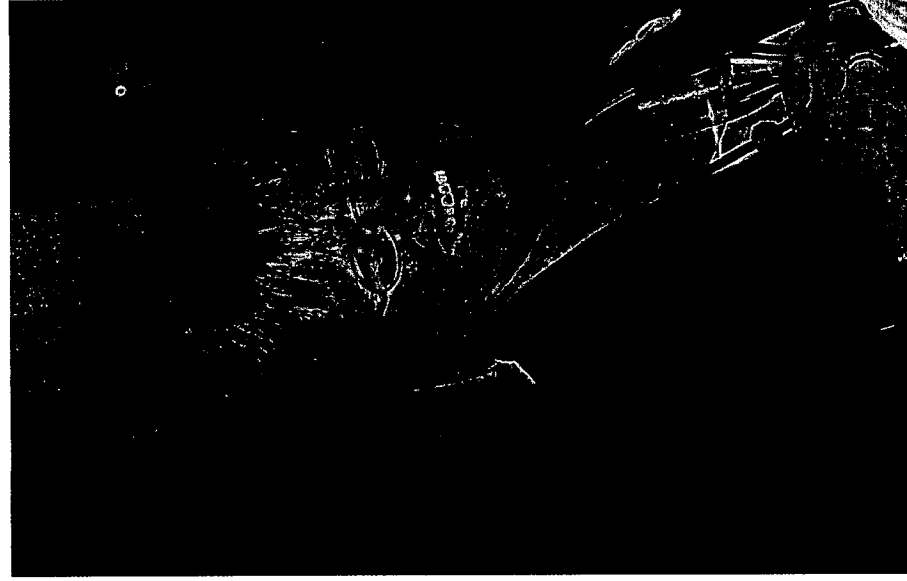
Hertil kommer en stærk identitet og sammenhold om den opgave, som lige fra starten har været at skabe et sted for ensomme mennesker, og ved samtaler og forskellige gøremål at give det enkelte menneske større livsmød. Ved at holde åbent hver eneste dag året rundt, også jule- og nytårsaften og på helligdage.

"Jeg er kommet her gennem de sidste ti år, hvor jeg spiller ved deres sangeftermiddage og ved husets mærkedage. Det sociale liv på stedet tiltaler mig. Her kommer mennesker, som er kontaktsøgende, og som kommer af lyst for at møde andre. Nogle af dem er blevet mine venner."

Asbjørn Strøm, 52 år.
Frivillig og fast huspianist

EFTERtanke

Ella Ramsdal Pedersen, daglig leder.

ET FRISTED OG ÅNDEHUL

Som ansat i DRY5 IND i efterhånden 13 år, hvoraf de sidste 11 år som daglig leder, har jeg løbende gjort mig tanker omkring, hvad det er, der gør DRY5 IND til noget særligt.

Efter min mening har det altid været et meget dynamisk værested fuld af kampejst, optimisme og næstekærlighed. Ikke mindst i kraft af dynamoen gennem alle årene Irma Tonnesen, der som den ildsjæl hun stadigvæk er, har formået at holde fast i ideen om et værested på trods af hårde økonomiske odds. Overbevisningen om, at der var et behov for et værested for ensomme og sårbare mennesker på Amager, var Irma aldrig i tvivl om. Irma og Karen Margrethe brugte, som det

kan læses i dette skrift, oceaner af tid og kræfter på at overbevise politikerne om, at det på sigt ville være godt og i bedste fald også kunne "lønne sig" at investere i DRYS IND, da det kunne vise sig at have en forebyggende effekt mod ensomhed, isolation, indlæggelse på psykiatriske hospitaler og medicinforbrug i øvrigt for værestedets brugere.

Følelsen af ensomhed og isolation blandt vore medmennesker har gennem de 25 år ikke været faldende – tværtimod.

Besøgstallet har været stadig stigende. Som noget nyt er et stigende antal mænd også begyndt at vise sig. Grunden hertil kan måske være, at det er blevet mere legalt at vise, såvel overfor sig selv som overfor omverdenen, at der findes et alternativ til det gode fællesskab på et værtshus. Et fællesskab, hvor man kerer sig om hinanden.

I mine år i DRYS IND har jeg oplevet næstekærligheden udlevet optimalt, såvel imellem brugerne, blandt medarbejdere og brugere og blandt medarbejderne indbyrdes. Det gør rigtig godt!

DRYS IND er basen i mange af brugernes liv. En "hjemlig base", hvor alt kan ske! Diskussioner og kampe kæmpes, forelskelse, jalousi, afmagt og håb udlevs til fulde. Alt sammen præget af omsorg og kærlighed. DRYS IND's brugere ved, at der altid er en åben dør på et eller andet tidspunkt i døgnet i årets 365 dage og ikke mindst, at der på disse dage altid er et menneske, som vil give plads og har overskud, lyst, mod og tid til at lægge øre til, hvis behovet er der. At der så oveni er plads til et ærligt og kærligt knus og et varmt smil er guld værd for mange af stedets brugere.

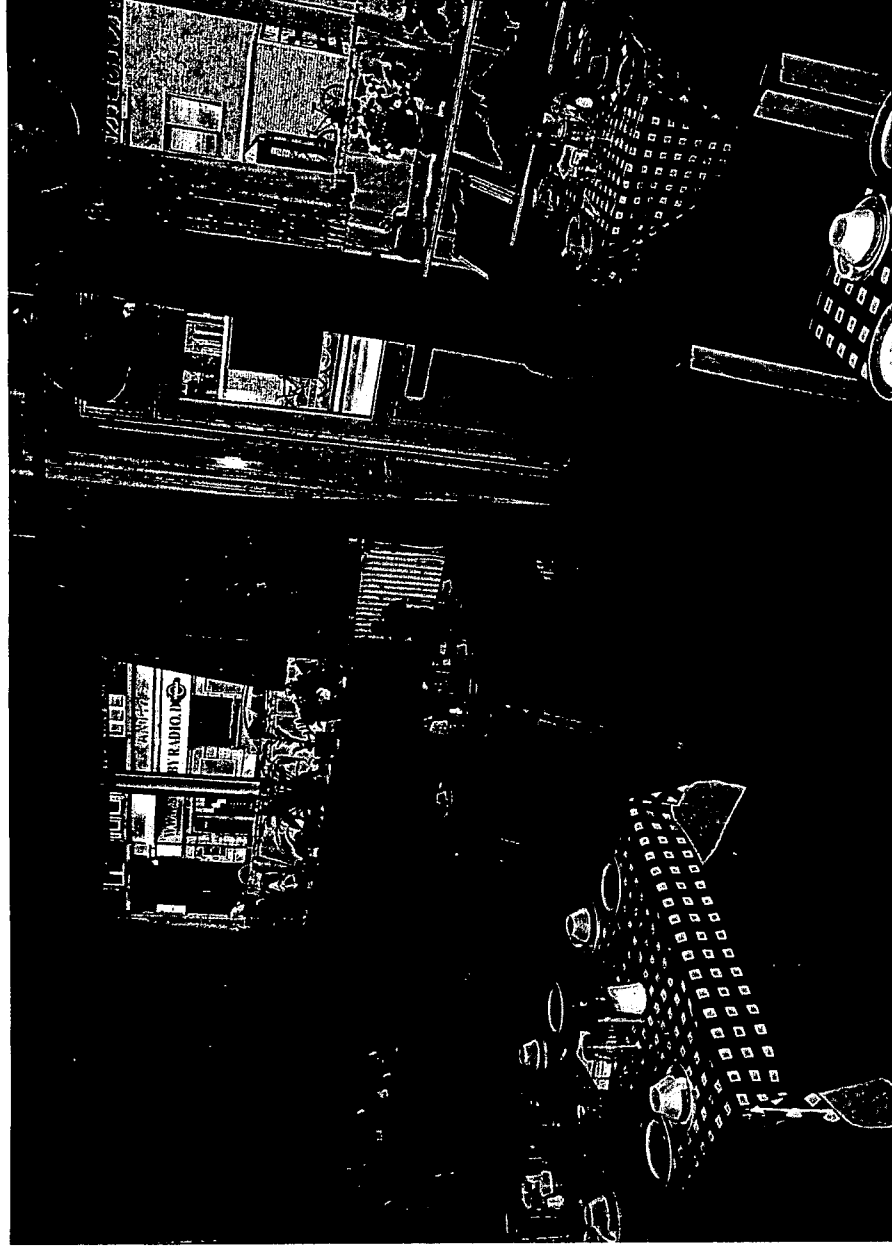
NÆSTEKÆRLIGHEDEN i alle dens facetter trives på bedste vis her.

At være medarbejder, såvel ansat som frivillig, kræver stor rummelighed, forståelse og ikke mindst respekt for det medmenneske, som træder ind ad døren, når lyset i skiltet tændes og flaget sættes ud.

Som menneske giver stedet mig utroligt meget.

Som medarbejder, og ikke mindst som daglig leder, er det vigtigt at holde fast i de grundlæggende værdier, som DRYS IND startede ud fra. Samtidig er det vigtigt at være åbne overfor nye tanker og være bevidste om, at det indimellem er nødvendigt at kæmpe kampe for det, vi tror på er det rigtige for værestedet og dets brugere. At holde fast i den røde tråd og holde fokus på det primære i det arbejde, vi mener må gøres.

Jeg tror på, ja jeg er overbevist om, at DRYS IND vil bestå i al fremtid på én eller anden måde, alt efter hvad der rører sig i det omkringliggende samfund. Et FRISTED uden registrering og overvågning og et ÅNDEHUL, hvor der er plads til forskelligheden og dens kvaliteter. Sidst men ikke mindst er det mit håb, at der altid vil være mennesker i og omkring DRYS IND, som vil være med til at vise omsorg og udøve næstekærlighed i praksis overfor den, som træder ind ad døren med det største håb af alle: At blive set af et medmenneske!

Værestedet DRYs IND

Englandsvej 2, 2300 København S

Giro 7 20 47 87

Telefon 32 95 00 04

e-mail: drys.ind@mail.tele.dk, Hjemmeside: www.drysind.dk

Åbningstider:

Mandag 12 – 15

Tirsdag 12 – 15

Onsdag 19 – 22

Torsdag 12 – 15

Fredag 19 – 22

Lørdag 14 – 18

Søndag 14 – 21

DRYS IND er et selvejende værested, der drives ud fra en social- og folkekirkelig baggrund og er upolitisk.

DRYS IND's økonomiske grundlag er baseret på tilskud og bidrag fra kommunale og statslige puljer, legater, fonde, kirker og menighedsplejer, private gavgivere.

DRYS IND kan tilbyde en personlig samtale eller et hjemmebesøg ved henvendelse til den daglige leder.